

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 2, 3, 10, 10¹, 11, 12, 15, 18, 20, 21, 22, 26, 29,
30, 31, 32, 33, 34, 35 IR 37 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2019 m. vasario 14 d. Nr. XIII-1974
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. **Kintamoji šilumos bazinės kainos dedamoji** – kintanti šilumos bazinės kainos dalis, išreiškiama formule, kuri koreguojama kasmet, atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimą ir veiklos efektyvumo užduotis, nustatytas Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos (toliau – Taryba), vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu, ir taikoma ne dažniau kaip kas mėnesį, apskaičiuojant konkretų kintamosios dedamosios dydį, atsižvelgus į kuro ir iš nepriklausomų gamintojų perkamos šilumos kainų pokytį.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 17 dalį ir ją išdėstyti taip:

„17. **Konkurencinis šilumos vartotojas** – šilumos vartotojas, esantis šilumos tiekimo konkurencinėje zonoje, nustatytoje savivaldybės tarybos patvirtintame specialiajame šilumos ūkio plane, arba kitas Tarybos nustatytas šilumos vartotojas, suvartojantys daugiau kaip 1 procentą šilumos tiekėjo per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio. Šiems vartotojams šilumos kaina nustatoma individualių sąnaudų principu.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 35 dalį ir ją išdėstyti taip:

„35. **Šilumos bazinė kaina** – ilgalaikė šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios ir kintamosios šilumos bazinės kainos dedamųjų, apskaičiuotų pagal Tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką, parengtą pagal Tarybos parengtus ir Vyriausybės patvirtintus Šilumos kainų nustatymo metodikos principus, nustatyta ne trumpesniai kaip 3 metų ir ne ilgesniai kaip 5 metų laikotarpiui. Minėtą laikotarpį pasirenka savivaldybių tarybos ar šio įstatymo 32 straipsnio 11 ir 12 dalyse numatytais atvejais – įmonės. Abi kainos dedamosios taikomos šilumos kainoms apskaičiuoti. Šilumos bazinė kaina gali būti vienanarė arba dvinarė.“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šilumos gamyba grindžiama šilumos gamintojų konkurencija. Siekiant užtikrinti konkurenciją tarp šilumos gamintojų, Taryba tvirtina Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvadą, privalomą visiems asmenims, kurie verčiasi energetikos veikla šilumos energijos sektoriuje, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Karšto vandens ruošimas ir tiekimas grindžiami konkurencija vartotojams pasirenkant karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą. Taryba ir savivaldybių institucijos numato priemones konkurencijai karšto vandens ūkyje skatinti ir užtikrina jų įgyvendinimą.“

3 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Šilumos gamyba ir (ar) supirkimas

1. Šilumos tiekėjas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingą šilumos kiekį gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje veikia nors vienas nepriklausomas šilumos gamintojas, prognozuojamas šilumos kiekis, reikalingas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, gaminamas ir (ar) superkamas šilumos aukciono būdu. Šilumos aukciono būdu gaminama ir (ar) superkama šiluma, atitinkanti kokybės, tiekimo patikimumo ir aplinkosaugos reikalavimus. Taryba tvirtina Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir standartines šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, privalomas šilumos tiekėjams ir nepriklausomiems šilumos gamintojams, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų. Taryba, tvirtindama Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą, privalo atsižvelgti į veiksmingos konkurencijos šilumos gamyboje užtikrinimo, atliekinių ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo šilumai gaminti skatinimo principus bei šilumos vartotojų teisę gauti šilumą mažiausiomis sąnaudomis.

2. Jeigu šilumos tiekėjas atsisako supirkti nepriklausomo šilumos gamintojo šilumos aukcione pasiūlytą ir nustatytus reikalavimus atitinkančią šilumą, gamintojas turi teisę apskusti šį šilumos tiekėjo sprendimą Tarybai. Jeigu nepriklausomas šilumos gamintojas pažeidžia Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir (ar) šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, šilumos tiekėjas turi teisę apskusti nepriklausomo šilumos gamintojo veiksmus Tarybai. Nepriklausomo šilumos gamintojo ar šilumos tiekėjo skundus ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba.

3. Nepriklausomiems šilumos gamintojams yra privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka kaip ir šilumos tiekėjams, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojama Europos Sąjungos finansine parama, Nacionalinės atsinaujinančių energijos išteklių plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija;

2) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomoje kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėje termofikaciniu režimu pagaminta elektros energija yra remiama viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšomis ir (ar) atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui skatinti taikomomis fiksuoto tarifo priemonėmis;

3) nepriklausomas šilumos gamintojas kartu su šilumos tiekėju priklauso susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą arba nepriklausomas šilumos gamintojas ar nepriklausomų šilumos gamintojų, priklausančių susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą, grupė vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje gamina daugiau kaip 1/3 metinio šilumos kiekio.“

4 straipsnis. 10¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10¹ straipsnis. Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo šilumos aukciono būdu bendrieji principai

1. Iš nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos ir (ar) šilumos tiekėjų turimais šilumos gamybos įrenginiais gaminamos šilumos kiekis nustatomas šilumos aukciono, kurį organizuoja energijos išteklių biržos operatorius, būdu. Energijos išteklių biržos operatorius Šilumos aukciono reglamente nustatyta tvarka valdo, palaiko ir administruoja šilumos aukciono duomenų valdymo sistemą ir šilumos aukciono informacinę sistemą. Šilumos aukciono reglamentą, kuris nustato šilumos aukciono procedūrinius reikalavimus, energijos išteklių biržos operatoriaus teikimu tvirtina Taryba.

2. Šilumos tiekėjai Tarybos nustatyta tvarka pateikia energijos išteklių biržos operatoriui prognozuojamą gaminti ir (ar) supirkti šilumos kiekį, reikalingą šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, ir kitą Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše numatytą informaciją. Šilumos tiekėjai ir nepriklausomi šilumos gamintojai dalyvauja energijos išteklių biržos operatoriaus organizuojamame šilumos aukcione ir teikia pasiūlymus dėl šilumos gamybos ir (ar) supirkimo ir, laimėję šilumos aukcioną, atsižvelgdami į aukciono rezultatus ir į šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, gamina ir (ar) parduoda šilumos kiekį už pasiūlyme

nurodytą kainą. Trūkstantį šilumos kiekį, kuris nebuvo įsigytas šilumos aukciono būdu, šilumos tiekėjas gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais.

3. Vadovaujantis šilumos aukciono rezultatais, šiluma gaminama ir (ar) superkama neviršijant aprūpinimo šiluma sistemos vartotojų šilumos poreikių ir atsižvelgiant į aprūpinimo šiluma sistemos technines galimybes, kaip numatyta Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvade ir Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše. Visais atvejais šiluma gaminama ir (ar) superkama už ne didesnę kainą, negu šilumos tiekėjo Tarybos nustatyta tvarka apskaičiuotos palyginamosios šilumos gamybos sąnaudos.

4. Gaminant ir (ar) superkant šilumą, prioritetą teikiamas mažiausiai pasiūlytai kainai. Jeigu siūloma vienoda šilumos kaina, nustatoma ši prioritetų eilė:

1) didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

2) bendri šilumos ir elektros gamybos (kogeneracijos) įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

3) šilumos gamybos įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

4) pramonės įmonių įrenginių atliekinė šiluma;

5) didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiai;

6) bendri šilumos ir elektros gamybos (kogeneracijos) įrenginiai;

7) iškastinio kuro katilinės.

5. Kai siūloma šilumos kaina ir šio straipsnio 4 dalyje numatyta prioriteto eilė vienodos, prioritetą teikiamas šilumos aukciono dalyviui, užtikrinančiam ilgesnį šilumos gamybos ir (ar) pardavimo laikotarpį.“

5 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Už šio straipsnio 4 dalyje numatytų šilumos skaitiklių arba daliklių įrengimą ir eksploatavimą vartotojams, kuriems įrengti šilumos skaitikliai arba dalikliai, yra nustatomas atskiras mokestis. Šilumos skaitiklių arba daliklių aptarnavimo mokestį nustato savivaldybės taryba pagal Tarybos patvirtintą metodiką. Šių apskaitos prietaisų rodmenys naudojami atsiskaitomaisiais šilumos apskaitos prietaisais nustatytam šilumos kiekiui paskirstyti vartotojams.“

6 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu pastate yra daugiau kaip vienas šilumos vartotojas, visas pastate suvartotas šilumos kiekis paskirstomas (išdalijamas) vartotojams, o kiekvienas vartotojas moka už jam priskirtą šilumos kiekį, išmatavus, įvertinus ar kitaip pagal Tarybos rekomenduojamus taikyti ar su ja suderintus metodus nustatčius, kokio visų vartotojų bendrai suvartoto šilumos kiekio dalis tenka tam šilumos vartotojui. Šių dalių matavimo, nustatymo ar įvertinimo metodą šilumos vartotojai pasirenka Civilinio kodekso nustatyta sprendimų priėmimo tvarka iš Tarybos rekomenduotų taikyti metodų. Kiti metodai gali būti taikomi tik suderinti su Taryba. Kol vartotojai pasirenka metodą, taikomas pastato šildymo ir karšto vandens sistemą bei įrengtus atsiskaitomuosius apskaitos prietaisus atitinkantis metodas.“

7 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartotojai daugiabučiuose namuose gali Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirinkti apsirūpinimo karštu vandeniu būdą arba karšto vandens tiekėją ir sudaryti su juo karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį. Pasirinktas karšto vandens tiekėjas įrengia vartotojo suvartojamo karšto vandens atsiskaitomuosius apskaitos prietaisus, sudaro sutartis ir perka karštam vandeniui ruošti reikalingą geriamąjį vandenį bei šilumą ar kitą energiją iš atitinkamų tiekėjų. Nupirkto geriamojo vandens kiekis nustatomas pagal atsiskaitomojo apskaitos prietaiso, vandens tiekėjo įrengto pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius, rodmenis. Nupirktos šilumos ar kitos energijos kiekis nustatomas pagal šilumos ar kitos energijos tiekėjo įrengto prieš karšto vandens ruošimo įrenginius šilumos apskaitos prietaiso rodmenis, o jeigu jo nėra arba jis sugedęs, – pagal Tarybos patvirtintas normas. Vartotojams parduodamo karšto vandens kiekis nustatomas pagal vartotojų patalpose esančių atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų rodmenis. Karšto vandens kaina, pranešimų apie suvartotą karštą vandenį pateikimo ir mokesčio už karštą vandenį apmokėjimo tvarka nustatoma karšto vandens tiekėjo ir vartotojo sutartyje. Nustatant mokesčius už karštą vandenį, su nepaskirstytu karštu vandeniu suvartotas šilumos kiekis gali būti priskirtas ir išdalijamas apmokėti vartotojams tik tuo atveju, jeigu tiekėjai įvykdė visas savo prievoles sutvarkyti karšto vandens apskaitą tame name. Tuo atveju, kai daugiabučio namo vartotojai karšto vandens tiekėju pasirenka šilumos tiekėją, šilumos tiekėjas privalo su šio namo vartotojais sudaryti karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį.“

2. Pakeisti 15 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Savivaldybės taryba pagal Tarybos patvirtintą metodiką nustato atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokesčių.“

8 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šilumos tiekėjas gali nutraukti šilumos tiekimą tik suderinęs su šilumos vartotojais bei savivaldybe, išskyrus atvejus, kai Taryba nustato tokius vartotojo įrenginių trūkumus, dėl kurių gresia avarija ar kyla pavojus žmonių gyvybei ar saugumui. Šilumos tiekėjas apie suderintą su vartotojais bei savivaldybe numatomą nutraukti šilumos tiekimą praneša suinteresuotiems šilumos vartotojams ir savivaldybei ne vėliau kaip prieš 18 mėnesių iki šilumos tiekimo numatomo nutraukimo datos.“

9 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 20 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoju (eksploatuotoju) negali būti šilumos tiekėjas, tiekiantis šilumą tam namui, ar fiziniai asmenys, susiję su šilumos tiekėju darbo santykiais, išskyrus atvejus, kai su darbo santykiais susiję fiziniai asmenys gyvena tame name ir patys prižiūri savo ar daugiabučio gyvenamojo namo bendrijai priklausančius kitus namus, taip pat asmenys, kartu su šioje dalyje nurodytais asmenimis priklausančios susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal faktinį šilumos energijos suvartojimą pastate skaičiuoja santykinius šilumos šildymui, cirkuliacijai ir karštam vandeniui ruošti sunaudojimo rodiklius, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta skaičiavimo metodika, analizuoja gautus duomenis, teikia juos pastato savininkui arba daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui, daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrijai, butų ir kitų patalpų savininkų jungtinės veiklos sutarties dalyvių įgaliotam asmeniui arba bendrojo naudojimo objektų administratoriui, pagal kompetenciją rengia pasiūlymus dėl šilumos energijos taupymo priemonių įgyvendinimo.“

2. Pakeisti 20 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų savininkų bendrija arba pastato bendrojo naudojimo objektų administratorius kontroliuoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veiklą ir pasirengimą naujam šildymo sezonui pagal jiems priskirtą kompetenciją energetikos ministro tvirtinamose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) sudaro ir kartu su daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų savininkų bendrija arba pastato bendrojo naudojimo objektų administratoriumi pasirašo pastato parengties naujam šildymo sezonui aktą. Ginčus tarp šio proceso dalyvių sprendžia Taryba.“

3. Pakeisti 20 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra atliekama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų periodinius patikrinimus dėl jų atitikties nustatytiems reikalavimams ne rečiau kaip kartą per ketverius metus atlieka Taryba. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų tikrinimų dėl jų atitikties nustatytiems reikalavimams tvarką ir formą nustato Taryba.“

10 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Asmenų skundus dėl šilumos ir karšto vandens tiekimo organizavimo, dėl daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros tarifų nustatymo, dėl bendrojo naudojimo objektų administratorių įgaliojimų, administruojant pastato bendrojo naudojimo objektus ir įgyvendinant kitas teises, susijusias su bendrojo naudojimo objektų valdymu ir naudojimu, nagrinėja savivaldybės vykdomoji institucija. Kitus asmenų skundus nagrinėja Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir Taryba Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme nustatyta tvarka.“

11 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Keičiantis šilumos ir (ar) karšto vandens kainoms, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai bei šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatyti nepriklausomi šilumos gamintojai iki mėnesio 25 dienos viešai informuoja vartotojus, savivaldybes bei Tarybą apie apskaičiuotas šilumos ir karšto vandens kainas. Šilumos ir karšto vandens kainos įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.“

12 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu butų ir (ar) kitų patalpų savininkai atsisako įleisti šilumos tiekėjo, namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo arba karšto vandens tiekėjo įgaliotus atstovus pagal jų pateiktą raštišką prašymą į savininkams priklausančias patalpas, šilumos tiekėjas, namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas arba karšto vandens tiekėjas, pagal energetikos ministro patvirtintas šilumos tiekimo ir vartojimo taisykles įforminę savininkų atsisakymą, turi teisę šių patalpų savininkų suvartotą šilumos ir karšto vandens kiekį nustatyti pagal tokiems atvejams Tarybos nustatytą metodiką.“

13 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 29 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) vadovaudamiesi Tarybos nustatytais metodais, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjams kiekvieną mėnesį apmoka už jiems tenkančią pastato bendrosioms reikmėms sunaudotos šilumos dalį;“.

14 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Licencijų išdavimo tvarką ir taisykles tvirtina Vyriausybė. Licencijas šilumos tiekėjui, tiekiančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, atsižvelgdama į savivaldybės institucijos rekomendacijas, išduoda, jų galiojimą sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Taryba. Licencijas mažiau šilumos tiekiančiam tiekėjui išduoda, sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja savivaldybės institucija.“

2. Pakeisti 30 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Jeigu sprendimas dėl licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo turi įtakos saugiam vartotojų aprūpinimui šilumos energija, jis gali įsigalioti ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių nuo sprendimo priėmimo. Apie tai, kad numatoma priimti tokį sprendimą, Taryba privalo informuoti savivaldybę, o savivaldybė – Tarybą.“

3. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) tiekti šilumą kainomis, kurios nustatytos vadovaujantis Tarybos patvirtinta Šilumos ir karšto vandens kainų nustatymo metodika;“.

4. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) tvarkyti atskirą nuo kitų rūšių veiklos šilumos tiekimo veiklos apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 16¹ straipsnio nuostatomis, ir kasmet skelbti duomenis apie licencijuojamos veiklos sąnaudas Tarybos nustatyta tvarka;“.

15 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„31 straipsnis. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojų (eksploatuotojų) atestavimas

1. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojus (eksploatuotojus) energetikos ministro nustatyta tvarka atestuoja ir atitinkantiems šio įstatymo reikalavimus atestatus išduoda Taryba.

2. Taryba, nustačiusi, kad pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veikla neatitinka šio įstatymo reikalavimų, ir atsižvelgdama į pažeidimo trukmę, pažeidimo sukeltas pasekmes, atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, gali Tarybos nustatyta tvarka sustabdyti ar panaikinti atestato galiojimą ir (ar) skirti baudas, nurodytas Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme.“

16 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Šilumos kainodara

1. Šilumos kainos yra vienanarės arba dvinarės. Šilumos vartotojas moka už suvartotą šilumos energiją pagal šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyta tvarka nustatytą vienanarę arba dvinarę kainą pasirinktinai. Jeigu pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema yra mišri (kombinuota), naudojanti centralizuotai pagamintą šilumą ir alternatyvią energiją ar kuro rūšį, vartotojai už šilumos perdavimo tinklu jiems tiekiamą šilumos energiją privalo atsiskaityti pagal dvinarę šilumos kainą.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens kainos grindžiamos tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) šilumos ar karšto vandens ruošimo (pirkimo), perdavimo, įvadinių atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą ir (ar) karštą vandenį parengimo ir pateikimo vartotojams bei apskaitos sąnaudomis. Turto nuomos mokesčiai ir kitos sąnaudos, nesusiję su šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veikla, negali būti įtraukiami į šilumos ar karšto vandens kainas. Į šilumos ar karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Apyvartinių taršos leidimų prekybos pajamos ar sąnaudos įvertinamos skaičiuojant šilumos kainas. Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka.

3. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą įtraukiant pagrįstas sąnaudas už kurą, privalo būti įvertinama, ar energetikos įmonė laikėsi Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų įpareigojimų. Kai kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, įsigijimas buvo vykdomas ne per energijos išteklių biržą ir (ar) gamtinių dujų biržą, pagrįstomis sąnaudomis pripažįstamos ir į šilumos ir (ar) karšto vandens kainos kintamąją dedamąją gali būti įtraukiamos įmonės biokuro ir gamtinių dujų įsigijimo sąnaudos, neviršijančios vidutinės biokuro kainos arba vidutinės biokuro biržos kainos, arba vidutinės gamtinių dujų biržos kainos. Vidutinę biokuro kainą, vidutinę biokuro biržos kainą ir vidutinę gamtinių dujų biržos kainą, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, sąnaudų įtraukimo į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojimas pagal vidutinę biokuro biržos kainą ir (ar) gamtinių dujų biržos kainą nėra taikomas tais atvejais, kai energijos išteklių biržoje dėl objektyvių priežasčių nebuvo galima įsigyti reikalingo atitinkamos biokuro rūšies kiekio ar jo dalies ir (ar) gamtinių dujų biržoje nebuvo galima įsigyti reikalingo gamtinių dujų kiekio.

5. Šilumos kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojamos pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniškumą, periodiškumą ir apskaitos būdus. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas.

6. Šilumos tiekėjas, kuris realizuoja ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, vadovaudamasis šilumos kainų nustatymo metodikomis ir atsižvelgdamas į savivaldybės institucijos ir Tarybos pastabas, parengia ir teikia Tarybai bei savivaldybės institucijai šilumos bazinės kainos projektą. Savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Tarybai bazinės kainos suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 dienų jų negavusi, ne vėliau kaip per 15 dienų nustato šilumos bazinę kainą. Dalyvauti nustatant šilumos bazines kainas kviečiamos šilumos vartotojų teisės ginančios organizacijos. Kartu nustatomi tiekimo efektyvumo rodikliai. Taryba nustatytas šilumos bazines kainas skelbia savo interneto svetainėje. Šilumos tiekėjas, valdantis skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, gali teikti Tarybai nustatyti skirtingas šilumos bazines kainas šioms sistemoms. Šilumos tiekėjas, teikdamas pasiūlymą dėl skirtingų šilumos bazinių kainų šilumos tiekimo sistemoms, esančioms skirtingose savivaldybėse, nustatymo, privalo jį teikti dėl visų skirtingose savivaldybėse esančių šilumos tiekimo sistemų. Šilumos tiekėjas arba savivaldybė turi teisę teisme apskusti Tarybą dėl nustatytų šilumos bazinių kainų.

7. Savivaldybių tarybos nustato:

1) vadovaudamasi Tarybos nustatytais šilumos bazinėmis kainomis ir šilumos kainų nustatymo metodika – šilumos kainų dedamąsias kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus. Pirmaisiais šilumos bazinių kainų galiojimo metais savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias, atsižvelgdama į Tarybos nustatytas šilumos bazines kainas. Jeigu savivaldybės taryba per nurodytą terminą nenustato šilumos kainų dedamųjų pirmiesiems šilumos bazinių kainų galiojimo metams, Taryba vienašališkai nustato šilumos kainų dedamąsias, lygias šilumos bazinių kainų dedamosioms. Tarybos vienašališkai nustatytos šilumos kainų dedamosios

skelbiamos viešai ir taikomos nuo kito mėnesio pirmos dienos. Skundus dėl savivaldybės tarybos nustatytų šilumos kainų dedamųjų ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba;

2) vadovaudamosi Šilumos kainų nustatymo metodika – įmonių tiekiamos šilumos bazines ir kasmet perskaičiuojamas šilumos kainų dedamąsias kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, ir apie tai informuoja Tarybą ne vėliau kaip per 10 darbo dienų. Skundus dėl savivaldybės tarybos nustatytų šilumos kainų dedamųjų ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba;

3) savivaldybių tarybų nustatytos šilumos kainos dedamosios galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos;

4) vadovaudamosi Tarybos patvirtinta daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalių tarifų nustatymo metodika – ne trumpesniai kaip 3 metų ir ne ilgesniai kaip 5 metų laikotarpiui daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalius tarifus.

8. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, teikia perskaičiuotų šilumos kainų dedamųjų projektus ir jų pagrindimą Tarybai bei savivaldybei, kiti šilumos tiekėjai – tik savivaldybei. Savivaldybės taryba per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias.

9. Savivaldybės tarybos nustatytas šilumos kainų dedamąsias šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos, pateikia Tarybai per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos kainų dedamųjų nustatymo. Taryba nurodo savivaldybei esamus šilumos kainų dedamųjų nustatymo pažeidimus. Savivaldybė privalo juos pašalinti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų. Savivaldybei nepašalinus nurodytų pažeidimų arba laiku nenustačius šilumos kainų dedamųjų, Taryba įgyja teisę vienašališkai nustatyti laikinas šilumos kainų dedamąsias. Jos galioja, kol pašalinami Tarybos nurodyti pažeidimai, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos.

10. Naujiems šilumos vartotojams, prisijungusiems prie šilumos tiekimo sistemos, leidžiama ne ilgiau kaip 3 metams nustatyti šilumos kainų dedamąsias, grindžiamas tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) ribinėmis šilumos tiekimo šiems vartotojams sąnaudomis.

11. Karšto vandens tiekėjas, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta Karšto vandens kainų nustatymo metodika, parengia ir teikia Tarybai ir (arba) savivaldybės institucijai karšto vandens kainos dedamųjų projektą. Jeigu karšto vandens tiekėjas yra ir šilumos tiekėjas, realizuojantis ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, arba tiekia karštą vandenį šio šilumos tiekėjo teritorijoje, savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Tarybai karšto vandens kainos dedamųjų suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 dienų jų negavusi, ne vėliau kaip per 15 dienų

nustato karšto vandens kainos dedamąsias. Kitiems karšto vandens tiekėjams karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos.

12. Konkurenciniams šilumos vartotojams nustatoma šilumos kaina, kuri turi padengti šilumos gamybos ir individualias perdavimo sąnaudas. Šią šilumos kainą nustato šilumos tiekėjas, suderinęs su Taryba. Jeigu nėra nustatyta kita šilumos kaina, konkurenciniai šilumos vartotojai už suvartotą šilumą atsiskaito šilumos kainomis, nustatytomis ir kitiems šilumos vartotojams.

13. Jeigu šilumos tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris valdo skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, teikia vienodas šilumos kainų dedamąsias visoms savivaldybėms, šilumos kainų dedamąsias nustato šilumos tiekėjas įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos kainų dedamąsias *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalyse numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja.

14. Šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatytas nepriklausomas šilumos gamintojas nustato šilumos gamybos kainų dedamąsias įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos gamybos kainų dedamąsias *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalyse numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja.

15. Karšto vandens tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris tiekia karštą vandenį skirtingose savivaldybėse, nustato karšto vandens kainų dedamąsias įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Karšto vandens kainų nustatymo metodiką ir suderinęs su Taryba. Šiuo atveju netaikoma šio straipsnio 9 dalis.

16. Keičiant šilumos ir (ar) karšto vandens kainas, įmonės:

1) atsižvelgdamos į nustatytas šilumos kainas dedamąsias, pakitusias kuro kainas ir pakitusias perkamos šilumos kainas, iki mėnesio 25 dienos apskaičiuoja ir viešai praneša apie šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius ir galutines šilumos kainas;

2) atsižvelgdamos į nustatytas karšto vandens kainų dedamąsias ir pakitusias geriamojo vandens ir šilumos kainas, iki mėnesio 25 dienos apskaičiuoja ir viešai praneša apie karšto vandens galutines kainas.

17. Duomenis apie kuro kainas, iš kitų, šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nenumatytų, nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos šilumos kainas bei savivaldybių tarybų sprendimus apie naujas geriamojo vandens kainas įmonės Tarybai ir (arba) savivaldybėms pateikia iki mėnesio 10 dienos.

18. Taryba iki mėnesio 20 dienos viešai informuoja apie kuro, šilumos, perkamos iš kitų, šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nenumatytų, šilumos gamintojų, ir geriamojo vandens kainas, naudotinas skaičiuojant šilumos ir karšto vandens kainas.

19. Taryba ir savivaldybės kontroliuoja, ar įmonės teisingai skaičiuoja šilumos ir karšto vandens kainų kintamosios dedamosios dydį ir kaip taikomos šilumos ir karšto vandens kainos.

20. Šilumos ar karšto vandens kainų dedamųjų galiojimo laikotarpiu patirtos, bet nepadengtos sąnaudos arba gautos papildomos pajamos, susidariusios dėl kuro, pirktos šilumos, geriamojo vandens faktinių kainų ir nustatant šilumos ar karšto vandens kainas įskaičiuotų kainų skirtumo, įvertinamos skaičiuojant būsimojo laikotarpio šilumos ar karšto vandens kainų dedamąsias.“

17 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„33 straipsnis. Maksimalios šilumos suvartojimo normos daugiabučiuose namuose

Taryba, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintoje Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijoje nustatytas energijos vartojimo efektyvumo didinimo gaires, nustato maksimalias metines šilumos suvartojimo normas, išreikštas kWh/m² per kalendorinius metus, daugiabučių namų butams ir kitoms patalpoms šildyti, kurios skelbiamos ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki jų įsigaliojimo dienos. Šios normos taikomos daugiabučių namų energiniam efektyvumui vertinti, planuojant priemones ir lėšas jų energiniam efektyvumui didinti.“

18 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šilumos tiekėjų informacija, susijusi su jų licencijuojama veikla ar veikla, kurios kainos reguliuojamos, yra vieša. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstatymų nustatyta tvarka atlikdamos joms pavestas funkcijas, turi teisę gauti iš šilumos ar karšto vandens tiekėjų ir pastato šildymo bei karšto vandens sistemos prižiūrėtojų finansines ataskaitas ir kitus dokumentus, susijusius su jų reguliuojamąja veikla. Šilumos tiekėjų duomenys apie šilumos tiekimo ir karšto vandens tiekimo sąnaudas skelbiami Tarybos nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 34 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Valstybės institucijos, įstatymų nustatyta tvarka atlikdamos joms pavestas funkcijas, turi teisę gauti iš nepriklausomų šilumos gamintojų, kuriems taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara, dokumentus, susijusius su jų reguliuojamąja veikla. Nepriklausomų šilumos

gamintojų, kuriems taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara, duomenys apie reguliuojamosios veiklos sąnaudas skelbiami Tarybos nustatyta tvarka.“

19 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„35 straipsnis. Investicinių planų derinimas

Investiciniai planai derinami su savivaldybės taryba jos nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjų skundus dėl savivaldybių tarybų sprendimų derinant investicinius planus ne teismo tvarka nagrinėja Taryba.“

20 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

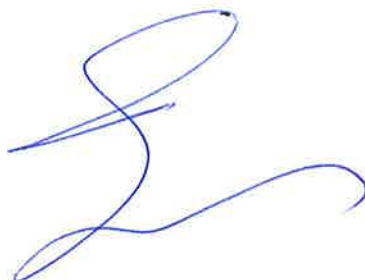
„2. Taryba ir savivaldybių institucijos pagal savo kompetenciją privalo prižiūrėti ir kontroliuoti valdymą perėmusių subjektų kainodarą.“

21 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2019 m. liepos 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir kitos institucijos pagal kompetenciją iki 2019 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė